

Като не можал да продаде тютюните, Такворян ги изпраща в Хамбург и едва успява да вземе от тях разносните за транспорта. И "Компани генерал" вече изгубва доверие в него. Ние имаме да вземаме 500 долара от "Компани генерал" и понеже не ги получавахме, накрая бяхме решили да я дадем под съд. Търговското д-во "Вяло море" ни посъветва да заведем дело. Но се оказа, че "Компани генерал" вече е фалирала и няма нищо. И за това беше доприносът Такворян. Когато "Компани генерал" писка да го даде под съд се оказа, че той купил за жена си много брилянти и ги държи в една касетка. И те правят на тази касетка запор. Но Такворян беше подписал с "Компани генерал" догово, че е участник с печалби и загуби. Но има един международен закон според който от съдружник без капитал не може да се търси отговорност за загубите. По този начин Такворян освободи бижутата.

Представителят на "Компани генерал" беше разгулен млад човек. Идва един ден във Виена с една млада унгарка. Такворян и аз сме там в един и същ хотел. Той ме покани да отидем да ги посрещнем на гарата. Пристигат, Унгарецът се качва отпред, момичето се качва отзад при нас. Вижда се, че е много хубава, фина, от добро семейство. Наскоро Такворян получи от унгареца унгарката и заживя с нея. След около един месец я предаде на своя прокорист и го накара да се ожени за нея. Той беше французин. Тя живя с него до смъртта му. От него тя има едно дете. Като умира мъж и, тя била много зле и живеела в Париж. А синът и отива в Америка и се оженва за американка.

Такворян нямаше една праволинейна политика. Не беше необходимо да прави всички тези работи. Той и нас ни излъга. Писа ни, че от първата печалба ни се полагат 500,000 лв.  $1/4$  от общата печалба от два милиона лева през първата година/и че те са осигурени, пък другите да имат да вземат. Показа се обаче, че и те не са осигурени. С тези пари на следващата година той закупува без наше разрешение тютюни и ги загубва. Такворян е още жив.

По време на Голямата война Кършев беше освободен от военна служба поради недъг. Тогаваше закупи известно количество тютюни от Драмско и малко от България. После продаде една част на Ери Кехая. През 1919-20 г. трябваше да се декларират военновремени печалби. Фирмата ни даде една такава декларация /аз не бях още регистриран като участник/. Ние имаме един счетоводител, възрастен, пенсионер. "Ато началник на склад Р. Генов идваше в кантората. Успял да влезе във връзка с него и той му даде извлечение от един баланс, който не отговаря на нашата декларация. Според този баланс излизаше, че ние имаме една голяма печалба